

T.B.M.M.
SAADET PARTİSİ
Grup Başkanlığı

10/1423

Tarih: 29.05.2024
Sayı: 54

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Türkiye, Ak Parti hükümetleri döneminde her alanda ciddi bir çöküş yaşamaktadır. Bilhassa 2017 yılında yürürlüğe sokulan Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ve onun ortam hazırladığı; "Tek Adamlık- Parti Devleti" uygulamaları ile ekonomiden, eğitime, güvenlikten yargıya, sağlık hizmetlerinden aile, gençlik, dezavantajlı kesimlere, dış politikadan tarım ve hayvancılığa kadar uygulanan politikalar bu toprakları özellikle kendi vatandaşlarına cehennemi yaşatan bir ülke haline getirmiştir.

Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ile birlikte her alanda büyük atılımların yapılacağı, bürokrasinin azaltılacağı, iş ve uygulamaların daha hızlı ve verimli bir şekilde yürütüleceği, refah seviyemizin artacağı söylenmişti. Nerdeyse söylenen hiçbir söz ve vaat yerini bulmadığı gibi, önceki yıllarda hayata geçirilmiş görece olumlu bazı uygulamalar bile maalesef kadük bırakılmış, işlevsiz hale getirilmiştir. Kurumların içi boşaltılmış, liyakatli kadrolar tasfiye edilmiş, ülkemizin stratejik konuları günübirlik politikalar ile yazboz tahtasına dönüştürülmüş ve bir "yandaş semirtme" aracı haline getirilen ihale mevzuatı değişiklikleri ve sağlanan istisna-muafiyetler ile ülkemiz nerdeyse bir üçüncü dünya ülkesi haline getirilmiştir.

Bu konuların başında ise; tarım ve hayvancılık alanında yaşadığımız sıkıntılar ve hatta kriz olarak niteleyeceğimiz sorunlar gelmektedir. 15 yıl öncesine kadar tarım, hayvancılık ve gıda üretimi konusunda kendi kendine yeten nadir ülkelerin başında gelen Türkiye, son yıllarda bu özelliğini koruyamadığı gibi dünyada gıda fiyatları açısından da en yüksek fiyat artışlarının yaşandığı ülkelerin başında gelmektedir. Vatandaşlarımız uygun fiyata bir gıdaya ulaşamamayı çaresiz bir şekilde kanıksamaya başladıkları yetmezmiş gibi, sağlıklı temel gıda ürünlerine ulaşmak konusunda bile çaresiz kalmışlardır. Bir tarım ülkesi olmasına rağmen herhangi bir temel gıdaya ulaşamayan vatandaşlarımızın sayısı nerdeyse toplumun ciddi bir yekununu oluşturmaktadır.

İktidarın yıllara sâri uyguladığı yanlış tarım politikaları yüzünden ülkemiz dışarıya bağımlı hale gelmiş, hatta yurt dışında tarım arazileri kiralamak suretiyle güya bu açığı kapatmanın yollarını arar olmuştur. Yurt içinde, üreticinin emeğinin ve ürününün karşılığını alamaması ve bu konularda medyaya yansıyan şaibe iddiaları ise tam bir fecaat haline gelmiştir.

Ülkemiz güya bir tarım ve hayvancılık ülkesi ama gelin görün ki bu alanda yani hayvan ve gıda ürünleri ithalatında Türkiye dünyada başı çekiyor.

Siğir ithalatında dünyada 2. Avrupa'da 1.

Mercimek ithalatında 2. sırada

Ayçiçeğinde 3. sırada

Buğday ithalatında 3. sırada

Mısır ithalatında 9. sırada

Arpa ithalatında 10. sırada

Pirinç ithalatında ise 13. sıradadır.

Ülkemiz tarımsal üretim yaparken kullandığı mazotu, gübreyi, tohumu, zirai ilaç gibi girdilerin nerdeyse tamamını da ithal etmektedir. Kriz arttıkça bu girdilerin maliyetlerinin arttığı bilinmektedir. TÜİK'e göre 2021'de ekonomi yüzde 11 oranında büyürken, tarımda yüzde 2,2'lik küçülme kaydedilmiş durumdadır. Bunun nedenleri arasında kuraklık, artan girdi maliyetleri, geliri düşen çiftçinin üretimden çekilmesi ve dışa bağımlılık olsa da temel sebebin mevcut iktidarın bilinçli bir şekilde Türk çiftçisini bitirme projesi olduğu çok açıktır.

İktidar et fiyatlarını düşürmek gerekçesi ile 2010 yılından itibaren canlı hayvan ve et ithalatı yapmaktadır. Peki son 14 yıldır uygulanan bu politika ile et fiyatları düştü mü? Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verilerine göre Ocak 2024'te yıllık bazda fiyatı en çok artan ilk 3 ürünün: %165,6 ile sakatatlar, %129,4 ile kuzu eti ve %109,7 ile dana eti olduğuna göre bu uygulamanın herhangi bir işe yaramadığı açıkça görülmektedir.

Bu bağlamda, 2010 yılından itibaren canlı hayvan ve et ithalatı yapılmasına ve son bir yılda et ürünlerinde ve hayvancılıkta güya artış olduğu iddia edilmesine rağmen, vatandaşlarımızın dünyanın nerdeyse en pahalı ve sağlıksız et ve gıda ürünleri ile karşı karşıya olmasının sebeplerinin araştırılması ve ithalat konusunda belli kişilere sağlanan ayrıcalıkların herhangi bir kamu zararına yol açıp açmadığının tespiti amacıyla, Anayasamızın 98'inci, TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddelerine uyarınca Meclis Araştırması açılmasını saygılarımızla arz ederiz. **27.05.2023**

Selçuk ÖZDAĞ
Muğla Milletvekili
Grup Başkanı

GEREKÇE :

Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ile birlikte her alanda büyük atılımların yapılacağı, bürokrasinin azaltılacağı, iş ve uygulamaların daha hızlı ve verimli bir şekilde yürütüleceği, refah seviyemizin artacağı söylenmişti. Nerdeyse söylenen hiçbir söz ve vaat yerini bulmadığı gibi, önceki yıllarda hayata geçirilmiş görece olumlu bazı uygulamalar bile maalesef kadük bırakılmış, işlevsiz hale getirilmiştir. Kurumların içi boşaltılmış, liyakatli kadrolar tasfiye edilmiş, ülkemizin stratejik konuları günübirlik politikalar ile yazboz tahtasına dönüştürülmüş ve bir "yandaş semirtme" aracı haline getirilen ihale mevzuatı değişiklikleri ile sağlanan istisna-muafiyetler sayesinde ülkemiz nerdeyse bir üçüncü dünya ülkesi haline getirilmiştir.

Bu konuların başında ise; tarım ve hayvancılık alanında yaşadığımız sıkıntılar ve hatta kriz olarak niteleyeceğimiz sorunlar gelmektedir. 10-15 yıl öncesine kadar tarım, hayvancılık ve gıda üretimi konusunda kendi kendine yeten nadir ülkelerin başında gelen Türkiye, son yıllarda bu özelliğini koruyamadığı gibi dünyada gıda fiyatları açısından da en yüksek fiyat artışlarının yaşandığı ülkelerin başında gelmektedir. Vatandaşlarımız uygun fiyata bir gıdaya ulaşmayı çaresiz bir şekilde kanıksamaya başladıkları yetmezmiş gibi, sağlıklı temel gıda ürünlerine ulaşmak konusunda bile çaresiz kalmışlardır. Bir tarım ülkesi olmasına rağmen herhangi bir temel gıdaya ulaşamayan vatandaşlarımızın sayısı nerdeyse toplumun ciddi bir yekununu oluşturmaktadır.

İktidarın yıllara sâri uyguladığı yanlış tarım politikaları yüzünden ülkemiz dışarıya bağımlı hale gelmiş, hatta yurt dışında tarım arazileri kiralamak suretiyle güya bu açığı kapatmanın yollarını arar olmuştur. Yurt içinde, üreticinin emeğinin ve ürününün karşılığını alamaması ve bu konularda medyaya yansıyan şaibe iddiaları ise tam bir fecaat haline gelmiştir.

Ülkemiz güya bir tarım ve hayvancılık ülkesi ama gelin görün ki bu alanda yani hayvan ve gıda ürünleri ithalatında Türkiye dünyada başı çekmektedir.

İktidar et fiyatlarını düşürmek gerekçesi ile 2010 yılından itibaren canlı hayvan ve et ithalatı yapmaktadır. Peki son 14 yıldır uygulanan bu politika ile et fiyatları düştü mü? Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verilerine göre Ocak 2024'te yıllık bazda fiyatı en çok artan ilk 3 ürünün: %165,6 ile sakatatlar, %129,4 ile kuzu eti ve %109,7 ile dana eti olduğuna göre bu uygulamanın herhangi bir işe yaramadığı açıkça görülmektedir.

İnsanımız bugün temel gıda maddelerini market raflarında seyrediyorlarsa, karpuzu dilimle, meyve sebzeyi taneyle almaya, sofrasına birkaç gram et koyabilmek için Kurban Bayramı'nı bekler hale getirilmişse bunun nedeni sadece ve sadece tarım ve hayvancılığı bilinçli bir şekilde çökerten iktidar politikalarıdır.

Bugün dünyanın en az et tüketen ülkeleri arasında Türkiye olduğu halde, garip bir şekilde dünyada en çok canlı hayvan ve et ithal eden iki ülkesinden biriyiz. İktidarın tarım ve hayvancılık konusunda uyguladığı politikalar esasen ne yerli ne de millidir. Ülke sınırlarımızdan akın akın geçip gelen kaçak ve sığınmacıların yanında özellikle doğu illerimizin sınır kapılarından miktarı belli olmayan kaçak hayvan ve et de girmektedir. Esasen her konuda olduğu gibi bu konuda da iktidarın gri alanlar yarattığı ve buradan bazı yandaşların ciddi rantlar elde ettiği düşünülmektedir. Kilosunu 3 dolara ithal ettikleri eti 500 liraya satan bir rant çetesi var. Bu rantın gerçek sahiplerinin ve ülkeye yaptıkları bu ihanetin hesabı sorulmak zorundadır.

Düşünsenize 3 dolara et ithal ediyor ve üstelik yüzde "0" Gümrük Vergisi ile yapıyorlar ama gelin görün ki dünyanın en pahalı etini piyasaya sürüyorlar. Sıfır gümrük vergisi ile devletin uğradığı zararın hangi boyutlarda olduğunun araştırılması ise ayrıca önem arz etmektedir.

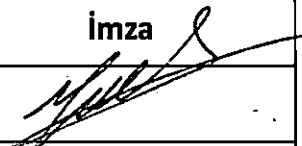
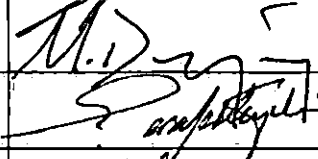
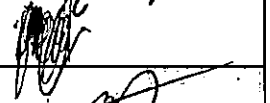
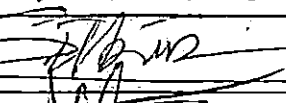
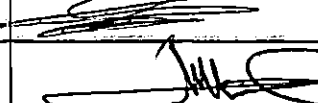
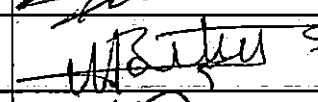
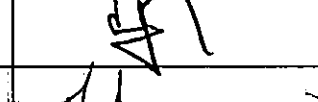
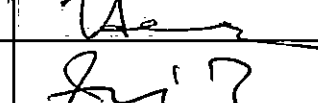
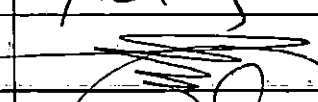
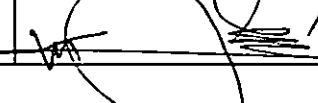
Tarım ve Orman Bakanlığı ise 2024 yılı içinde 600 bin baş besilik sığır ithal edeceğini, ithalatı da Et ve Süt Kurumu ve Türkiye Kırmızı Et Üreticileri Merkez Birliği'nin yapacağını açıklamıştı. İktidar, güya et fiyatlarını düşürmek adına yaklaşık 10 yıldır canlı hayvan ve karkas et ithal edilmesi konusunda öyle plansız bir ithalat rejimi uygulamıştır ki iddialara göre stokların dolup taşıdığı, Et ve Süt Kurumu'nun (ESK) depolarında biriken 20 bin ton karkas et ile kesilmek için bekleyen 300 bin baş canlı hayvanın ihraç edilmek istendiği ve pazar arandığı medyaya yansımıştır.

Yılbaşından bu yana et ithalatına 1 milyar dolar ödeyen ve bu sayede ülke içinde artan et fiyatlarını düşürmeye çalışan iktidarın "At'a et, İt'e ot" minvalindeki absürt politikalarının bir işe yaramadığı ortadadır. Ekonomik krizlerle boğuşan ve "70 Cent" dövize bile muhtaç hale getirilen ülkemizin elinde avucunda kalan kaynaklarının saçma sapan tarım ve hayvancılık politikaları ile yurt dışına aktarılması yanlış politikalarla izah edilemeyecek bir durumdur. Yurt dışından nerdeyse ülke içindeki satış fiyatının bile yarı fiyatına et ithal edilirken, yılbaşından bu yana 1 milyar dolar döviz bu ithalata ödenirken, üstelik ülke hayvancılığına bu denli bir destek sağlanmazken bunun hayvancılığımıza nasıl bir darbe vurduğunun masaya yatırılması gerekmektedir.

Filhakika, tüm bu konuların tespiti, araştırılması ve bu konuda yapılması gereken çalışmaların belirlenmesi amacıyla Meclis Araştırması açılması önem arz etmektedir.

İMZA ÇİZELGESİ

S.No	Ad-Soyad	SEÇİM BÖLGESİ	İmza
1	MUSTAFA NEDİM YAMALI	ANKARA	
2	MESUT DOĞAN	ANKARA	
3	ŞERAFETTİN KILIÇ	ANTALYA	
4	SERAP YAZICI ÖZBUDUN	ANTALYA	
5	CEMALETTİN KANI TORUN	BURSA	
6	MEHMET ATMACA	BURSA	
7	SEMA SİLKİN ÜN	DENİZLİ	
8	NECMETTİN ÇALIŞKAN	HATAY	
9	DOĞAN DEMİR	İSTANBUL	
10	İSA MESİH ŞAHİN	İSTANBUL	
11	SELİM TEMURCI	İSTANBUL	
12	BÜLENT KAYA	İSTANBUL	
13	MUSTAFA KAYA	İSTANBUL	
14	BİROL AYDIN	İSTANBUL	
15	MUSTAFA BİLİCİ	İZMİR	
16	MAHMUT ARIKAN	KAYSERİ	
17	HASAN EKİCİ	KONYA	
18	ALİ FAZİL KASAP	KÜTAHYA	
19	SELÇUK ÖZDAĞ	MUĞLA	
20	MEHMET KARAMAN	SAMSUN	